

havn om, at Barberneringen maa komme til at høre til de Livserhverv, som danne Undertagelserne fra den almindelige Helligdagslov. Dette Andragende tilstilles Udvalget for Helligdagsloven.

Første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilsyn med Pleiebørn.

Lovforslaget findes i Tillæg C.

Lovforslaget sættes under Forhandling.

H. Jensen: Jeg tror, at dette Lovforslag, forudsat at det forøvrigt bliver til Lov, vil kunne gjøre meget betydelig Gavn, men jeg tror rigtignok tillige, at hvis denne Gavn rigtig skal komme frem, maa der foretages en lille Ændring, og denne Ændring skal da særlig gjælde Tilsynet. Jeg mener, at Tilsynet med de Børn, som der her er Tale om, burde absolut alene overdrages til Kvinder. Jeg paastjønner Landstingets Udvalg, som har ændret det oprindelige Lovforslag saaledes, at Politimestrene ikke skulle have Tilsyn med disse Børn. Jeg kan for saa vidt forstaa, at Justitsministeren kan komme til at antage, at Politimestre ere stiftede til alt Muligt, ogsaa til at have Tilsyn med spæde Børn, men jeg sympathiserer mere med Landstingets Betragtningssmaade, at det er en Virksomhed, som ikke særlig egner sig for Politimestre, og jeg paastjønner derfor, at Landstingets Udvalg har sat Kvinder ind i Lovforslaget som eventuelt Tilsynshavende. Jeg vilde imidlertid ønske, at Landstinget havde gjort Skridtet fuldt ud og sendt tilsynshavende Mænd samme Vej, som det har sendt Politimestrene. Paa den anden Side kan jeg ogsaa forstaa, at Landstinget, som repræsenterer det mere konservative Standpunkt, har haft Betænkelighed ved at lade et Lovforslag gaa over til Folkethinget med et i det Mindste tilsyneladende saa radikalt Skridt som at overdrage Tilsynet ved en eller anden Ting alene til Kvinder. Det forekommer mig dog, at Folkethinget vil kunne gaa videre i det Spor, som Landstinget er slaaet ind paa, at Folkethinget, om jeg saa maa sige, pleier om den gode Sæd, som Landstinget har nedlagt i dette Lovforslag, hvis det sætter Mændene ud og overlader Tilsynet alene til Kvinderne. Jeg skal ikke indlade mig paa at drøfte, om vi Mænd i de allerfleste Forhold ere dygtigere og klogere end Kvinder, men jeg tror,

at i en Henseende ere Kvinder meget dygtigere og klogere end vi, og det er, naar Talen er om at have Tilsyn med Børn, spæde Børn og Sligt, og det er forøvrigt ogsaa det konservative Standpunkt. Naar man rigtig vil gaa til Bunds i Sagen, kunde Landstinget saaledes godt ud fra en konservativ Betragtning have overladt hele denne Sag til Kvinderne, idet nemlig den konservative Betragtning af Forholdet mellem Mænd og Kvinder netop er den, at Mændene ganske vist i alle andre Forhold ere meget dygtigere og klogere end Kvinderne, men, siger den konservative Betragtning, der er et Sted, hvor Kvinderne have deres særlige Felt og Omraade, og det er Hjemmet, Børnene og Alt, hvad der hører til Børnenes Pasning, Pleie og Tilsyn. At Landstingets Udvalg har haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette Tilsyn og haft en Følelse af, at her netop var et Omraade for Kvinderne, har det jo vist ved at sætte dem ind i Lovforslaget, og i det Hele taget har det haft en levende Følelse af, at Tilsynet var Hovedpunktet i dette Forslag. Landstingets Udvalg gjør opmærksom paa, at dette Tilsyn er en Kjærlighedsgjerning, som fordrer personlig Opofrelse, og at det er en human Virksomhed, men nu tror jeg, at den almindelige Betragtning -- enten man er konservativ eller radikal i politisk Henseende -- paa dette Punkt er denne, at hvor der er Tale om en Kjærlighedsgjerning og om personlige Opofrelser og humane Betræbelser, der gaa Kvinderne netop forud for os Mænd. Jeg maa derfor i høi Grad tilraade det eventuelle Udvalg at sætte Mændene ud af Spillet med Hensyn til dette Tilsyn. Hvis det ikke sker, tror jeg, at Loven i det virkelige Liv ikke vil faae nogen overdreven stor Betydning. Naar nemlig Kommunalbestyrelserne, Sogneraadene, skulle vælge Tilsynshavende, ville de vist i Reglen vælge et Par Sogneraadsmedlemmer, som maatte have mangfoldige andre kommunale Bestillinger; disse Medlemmer ville -- det tvivler jeg ikke paa -- gjøre deres Pligt, men det vil aldrig blive en Hjertesag for dem -- langt fra. Jeg kan heller ikke skjønne, at de i det Hele taget kunne gjøre det, især naar Talen er om spæde Børn. Jeg gad vide, hvorledes de Herrer, som ere her til Stede i Thinget, vilde stille sig i det praktiske Liv, naar de skulde have Tilsyn med spæde Børn. Det fordrer Kjendskab til en hel Mængde Detailler, som man virkelig ikke kan og maa forlange, at Mænd skulle være inde i. Selv om man mener, at Mænd i alle andre Henseender ere dygtigere end Kvinder -- det skal jeg som sagt ikke indlade mig paa -- saa er det dog sikkert, at som Barnepiget, Ammer,